

skulde bestyres af Undervisningsministeriet, og at den skulde anvendes til Hjælp for de Lærere, der var gaaet over i Statskolen og nu havde faaet Pligt til Enkeforsørgelse. Fonden skulde til disse Medlemmer yde et Bidrag, som kunde anvendes til Betaling af Enkeforsørgelse. Nu er imidlertid ved Tjenestemandsløven af 12. September 1919 Pligten for Tjenestemændene til at indbetale til Enkekassen bortfaldet, og dermed var paa en Maade denne Fond hjemfaldet til Statskassen. Men det har fra første Færd været Hensigten med denne Fond, at dens Midler skulde komme pensionerede Lærere ved private Skoler til gode, og derfor fremkommer dette Forslag, der gaar ud paa, at Fonden fremdeles skal bestyres af Undervisningsministeriet og skal anvendes til at give Bidrag til Pensioner for pensionerede Lærere fra private Skoler. Denne Pension, som disse Lærere faar, er ganske utilstrækkelig, og man har allerede paa Finansloven en Bevilling til Øgelse af denne Pension. Fonden vil altsaa komme til at yde et Bidrag, som det ellers vilde være nødvendigt at fremskaffe paa anden Maade, ved en Bevilling paa Finansloven. — § 2 i Lovforslaget angaar en Ordning af Pensionsforholdet for de Læreres Vedkommende, der ikke har fuldt Timetal paa Skolen, og § 3 angaar Pensioneringen af Skolebetjentene ved de nævnte Skoler. Idet jeg henviser til Lovforslaget og dets Bemærkninger og mine Udtalelser i det andet Ting, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Kragh: Lovforslaget fastsætter jo i sin Hovedbestemmelse nye Regler for Anvendelse af den Fond, der tilvejebragtes ved Udbetaling af de Beløb, som Lærere ved private højere Skoler havde indskudt i Pensionskasser, men som de ikke længere fik Anvendelse for, idet de gik over i Statstjenesten ved Loven af 20. Marts 1918 om de private københavnske Skolers Overgang til Staten. Og da, ifølge Tjenestemandsløven, den Anvendelse, man havde tænkt sig af den saaledes opsamlede Fond, ikke længere kan finde Sted, idet Tjenestemændene ikke længere bidrager til Enkepensionering, er det naturligt, at man optager Spørgsmaalet om, hvilken Anvendelse denne Fond i Fremtiden skal finde.

Det er ganske rigtigt, at der i og for sig ikke vil være noget i Vejen for at lade Fonden indgaa direkte i Statskassen, men paa den anden Side synes det mig meget paaskønnelsesværdigt, at den højtærede Undervisningsminister foreslaar den Anvendelse af dette Beløb, som er paatænkt ved det foreliggende Lovforslag, nemlig til Hjælp til Pensionering af forhenværende Lærere ved private Skoler, idet disse Læreres økonomiske Forhold er af den Art, at enhver Støtte, der kan ydes dem, er velkommen. Jeg kan derfor ganske tiltræde Lovforslaget i saa Henseende og ogsaa ganske billige, at denne Støtte begrænses til saadanne tidligere Lærere ved de private højere Skoler, som har taget deres Afsked, før den almindelige Lønforbedring fandt Sted, altsaa før 1. Oktober 1919, ligesom jeg ogsaa finder det rimeligt, at man ikke blot anvender Renterne af Fonden til dette Formaal, men ogsaa gør Angreb paa Hovedstolen. Det er saa meget rimeligere, som den Kreds af Personer, man agter at hjælpe ad denne Vej, ikke kan øges i Fremtiden. De Beløb, der nu er til Raadighed, bør da efter min Mening finde Anvendelse til Støtte for dem i et saadant Omfang, at denne Støtte virkelig bliver af Betydning for deres Økonomi, uden Hensyn til, om der vil blive noget væsentligt tilbage af Fonden, naar denne Kreds af Personer er uddød. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne varmt anbefale Tilslutning til Lovforslagets § 1.

Hvad de følgende Paragraffer angaar, kan mit Parti ogsaa billige de Bestemmelser, som der søges vedtaget. Forholdet er jo dette, at en Række af ret komplicerede Spørgsmaal nødvendigt maatte opstaa ved de private højere Skolers Overgang til Staten; ganske særlig var der en Række Forhold, som maatte tages under Overvejelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om de Læreres Lønforhold og Pensionsforhold, som nu gik over fra privat Tjeneste til Statstjeneste, og det er da ikke underligt, at der her og der kan være gennemført Bestemmelser, som ved den praktiske Udførelse har vist sig ikke ganske at svare til Hensigten. Saadanne staar man overfor, hvad de saakaldte kvotalønnede Lærere angaar, og i og for sig ogsaa, hvad Skolebetjentene angaar, og jeg skønner ikke rettere, end at de Bestemmelser, der